



HETI

LEVÉL

ALBERTFALVI SZENT MIHÁLY RÓMAI KATOLIKUS PLEBÁNIA

II. évfolyam, 27. szám, 2009. szeptember 20. Évközi 25. vasárnap

Jézus mindig is nagy megértést tanúsított az emberi gyöngeségekkel szemben. Jézus sohasem akarta tanítványait valamiféle emberfölötti, életidegen csodabogarakká nevelni, hanem hagyta, hogy megmaradjanak normális, hétköznapi embereknek. Pontosan ezért lep meg bennünket Jézus szokatlanul éles reakciója, hogy megfeddte őket, amiért egymás közt arról tanakodtak, ki közülük a nagyobb.

Első tekintetre azt mondhatnánk, hogy ártatlan, apró emberi hibáról van szó, talán egy kis hiúságról: ki a nagyobb közülük. Az egész ügyet gyerekesnek tarthatnánk az egyszerű galileai halászok részéről, akiknek nem sok okuk volt a híreskedésre és önmaguk fitogtatására. Jézus mégis szigorúan lépett fel, ami arra utal, hogy itt mégiscsak valami komolyabb dolog forgott kockán, mint néhány felnőtt férfi gyerekes versengése.

Valójában itt egy igen komoly igazságról van szó: hogyan értékeli az ember saját magát, milyen mércét használ ahhoz, hogy kifejezze emberi nagyságát és méltóságát. Az apostolok rossz irányban keresték emberi méltóságuk alapjait és két szinten is veszélyben voltak, hogy önazonosságukat zá-

tonyra futtassák. Lélektanilag és teológiai-
lag is téves irányban tapogatóztak.

A lélektani rövidzárlat abban volt, hogy emberi nagyságukat úgy próbálták lemérni, hogy magukat másokhoz hasonlították. Általános emberi kísértés, hogy másokhoz mérjük magunkat, aminek leginkább az a következménye, hogy másokban látjuk a többet, magunkban a kevesebbet, nevezetesen: annak több jutott, nekem kevesebb, az gazdagabb, én szegényebb vagyok, az tud énekelni, én nem tudok, az egészséges, én beteg vagyok, stb. Az ilyen összehasonlítás azért nem jó, mert a szembesítést külsőségeken végezzük: ha valaki gazdagabb mint mi, az még nem jelenti azt, hogy boldogabb is.

Továbbá, az ilyen összehasonlítással igazságtalanul viselkedünk másokkal szemben, mert csupán arra figyelünk, amit jónak ítélünk meg nála, de nem gondolunk arra, hogy lehet neki titkos szenvedése is. Ha pedig arra a következtetésre jutunk, hogy mi jobbak, okosabbak, becsületesebbek vagyunk mint mások, akkor ettől már csak egy lépés választ el bennünket attól, hogy fölényeskedjünk is a másikon és kihasználjuk őt saját céljainkra.

Szentmártoni Mihály S. J. (VR)

Olvasmány – Bölcs 2, 12. 17-20 – az igaz próbatétele

Olvasmányközi ének – 53. zsoltár

Válasza: Isten megsegít engem, * az Úr oltalmazója életemnek.

Szentlecke – Jak 3, 16-4, 3 – a békétlenség oka a rendetlen vágyak

Evangélium – Mk 9, 30-37 – a tanítványok vitája arról, hogy melyikük a legnagyobb

Új református lelkész Albertfalván és Kelenvölgyben

Vasárnap iktatták be hivatalába az új református lelkészt, *Pocsaji Miklóst*, aki anyyira nem is új, csaknem egy éve működik Albertfalván és Kelenvölgyben. Miért volt csak ilyen sokára a beiktatás?

Elsősorban azért, mert komoly felújításokat kellett elvégezni Kelenvölgyben. Amikor Takaró Károly püspök úr átvette a gyülekezetet, a templomot belülről kifestették, a parókiát és a hivatali helyiséget rendbe tették, de az udvarra nem volt sem anyagi lehetőség, sem idő. Ezt a munkát kellett megszervezni, amiben számos csodát megéltünk Istennel. Amikor nekifogtunk a felújításnak, kaptam egy ígét Istentől: *„Légy bátor, kezdj neki és semmit se félj, mert az én Istenem veled lesz a templomépités minden idejében, el nem hagy téged, el nem marad tőled, míglen elvégzed a templomnak minden műveit.”* (1Krón 28, 20) 400 000 Ft önkormányzati támogatással kezdtünk hozzá a munkához, és mire vége lett, Isten gondoskodott a 2 millió forintos teljes költségről. Kb. kéthónapos munka volt, egy óriási kőfalat kellett szétbontani és újraépíteni, a homlokzatot kifesteni, az udvart rendbe tenni, a tető párkányzatát, kéményt megcsinálni – végre a gyülekezet el tud indulni.

Ezzel válaszolt is egy kérdésemre, hogy milyen feladatokat végzett eddig itt. Milyen feladatok várnak ezután Önre a gyülekezet életében?

Kelenvölgyben szeretnénk kialakítani egy lekövezett területet, ahol közösségi életet lehet élni a családokkal. Albertfalván cserélni kell az ablakokat hőszigetelő ablakok-

ra, mert így a fűtés is olcsóbb lenne, meg melegebb is, ami kulturáltabb körülményeket biztosítana a gyülekezetnek. Tehát először is a gyülekezet helyét kell megkészíteni. Utána lehet felépíteni a gyülekezetet. Itt két egyenrangú egyházrész (~plébánia) alkot egy gyülekezetet. A kettőt nem lehet egyesíteni, hiszen fizikailag elválasztja őket a vasút, az Egér út. A jövőben ezeknek külön kell válnia. Kelenvölgyben már megvannak a lehetőségek, de Albertfalván mielőbb templomot kell építenünk. Ezért a koncepciótervet még az idén elkészíti egy építész testvérünk. Viszont Albertfalván is van már egy kéthetenként tartott alkalmunk a fiatal felnőttek számára



és keddenként a gyülekezeti bibliaóra.

Mi vitte arra, hogy a lelkészi pályát válassza?

Bútorműves-restaurátor végzettségem van, elkezdtem dolgozni, majd katona lettem és egészen más irányt vett a pályám. Közben a pasaréti, majd később a gyáli gyülekezetbe jártam. Miközben már régóta dolgoztam és sok mindent csináltam, érkezett meg hozzám Isten elhívása egy bibliaóra

közben. Régóta éreztem, hogy nekem ez fontosabb kérdés, mint egy átlagembernek, de akkor lett nyilvánvalóvá, hogy el kell mennem a teológiára. Már házasember voltam, egy kis lakásban éltünk a Belvárosban a feleségemmel, Krisztinával, Isten úgy alakította a dolgokat, hogy pont ott lett egy lakásunk, öt percre a teológiától (és 5 percre a Központi Szemináriumtól – szól közbe a riporter). Harmadéves voltam, amikor megszületett a lányom. Nagy csodákat éltünk meg, mert addig a Krisztina

dolgozott, én csak az ösztöndíjamat tudtam hozzátenni, meg néha egy kisebbasztalosmunkát tudtam vállalni, de amikor a gyerek megszületett, jobban éltünk, mint előtte, amikor még a Kriszti dolgozott. A teológia után a kelenföldi gyülekezetbe kerültem *Takaró Károly* püspök úr mellé. 6 és fél évet töltöttem ott, különleges szolgálatokba is belekóstolhattam, mint pl. a kelenföldi barokk esték, a legkülönbözőbb embereket temettem, ifjúsággal, gyerekekkel, öregekkel foglalkoztam – nagyon sokat tanultam ezen idő alatt.

Miben látja az ökumené útjait, különösen itt Albertfalván?

Vannak az évben alkalmak, amikor tudunk találkozni. Ezek nagyon fontos alkalmak, mert egyrészt együtt lehetünk, másrészt megismerhetjük egymás hitét, gondolatait. Tiszteletben kell tartanunk egymás hitét. Ez egy nagyon fontos dolog. Úgy gondolom, hogy akár az iskolai hitoktatásban, akár más területen tudunk együtt munkálkodni egymásért.

Én is pont így gondolom. Áldott szolgálatot kívánok Albertfalván és Kelenvölgyben! Remélem, tudjuk majd építeni a keresztények egységét. Köszönöm a beszélgetést!

Erdős Attila

**„Itt van már a kereszt fája, –
Harcolni kell Golgotára. –
Uram, én meg puhán, restül –
Vonakodom a kereszttől”**

Szent kereszt felmagasztalásának ünnepén újra szembesülhettünk Krisztus kereszthordozásának terheivel, saját gyengeségünkkel, ugyanakkor az egymást követő, mécesst tartó társak énekében rejlő erővel is. Az esperesi kerület hétfőn este 8-tól együtt járta a keresztutat a budafoki Péter Pál utcai kálvárián. A különböző plébániákról több mint száz ember kapcsolódott be

ebbe a keresztútba, amit a kora esti őszi levegő és a mellettünk elterülő város fényei tettek még szebbé, még nyugodtabbá és emelkedettebbé. Nagyon jó volt ezzel indítani a hetet és a tanévet...

Bajusz Anna

A búcsú főbb eseményei

Csütörtök

16³⁰ Zászlófelvonás, ünnepélyes megnyitó a templom előtt

17⁰⁰ Ünnepi hangverseny a templomban (albertfalvi iskolák kórusai, Gesualdo)

Péntek

19⁰⁰ A Budapesti Vonósnégyes koncertje a templomban.

Szombat

9⁰⁰-tól bográcsgulyásfőző verseny a templomkertben (nevezés előre a plébánián!)

10⁰⁰-tól plébániai közösségek bemutatkozása, ifjúsági és gyermekprogramok, sörátor, kézműves- és kirakodóvásár

14⁰⁰ Borkóstoló a templomkertben a verpeléti Varsányi pincészet boraiból

15⁰⁰ A Don Bosco iskola rock and roll táncegyüttesének bemutatója a templomkertben.

Vasárnap

10⁰⁰ Koszorúzás Mahunka Imre emléktáblájánál

11⁰⁰ *Paskai László* bíboros ünnepi szentmiséje és az Albert herceg-díj átadása

16⁰⁰ A Babszem táncegyüttes előadása a templomkertben

17⁰⁰ *Verbényi István* atya előadása a templomban *Áldások az egyházban* címmel.

19³⁰ *Király Csaba* Liszt-díjas orgonaművész hangversenye a templomban

Mindenkit szeretettel várunk!

Búcsúkor megjelenik az Egyházközségi Levél, ezért jövő héten nem lesz

HETI LEVÉL!

Hirdetések

1.) Hálásan köszönjük mindazok munkáját, akik tegnap a templom és a templomkert takarításában segítségünkre voltak.

2.) Jövő vasárnap lesz templomunk búcsúünnep. Délelőtt 11 órakor ünnepi szentmisét és szentbeszédet mond dr. Paskai László bíboros atya. 10 órakor nem lesz szentmise.

3.) Az Albertfalvi Keresztény Társas Kör ebben az esztendőben dr. Kada Lajos érsek, apostoli nuncius urat tüntette ki posztumusz Albert herceg díjjal. Az emlékérmét és a díszoklevelet a jövő vasárnap délelőtt 11 órakor kezdődő búcsú ünnepi szentmisében, az egyházmegye nevében dr. Paskai László bíboros atya veszi át. Köszönjük a 2001-ben elhunyt érsek atya Albertfalváért és a magyar egyházért végzett buzgó és fáradhatatlan szolgálatát!

4.) Megkezdődött a plébániai hitoktatás. A hittanórák rendje a templom bejáratánál olvasható.

5.) A hét jeles napjai: hétfőn Szent Máté apostol és evangélista, szerdán Pietrelcinai Szent Pió áldozópap, csütörtökön pedig Szent Gellért püspök és vértanú ünnepe lesz.

Anyakönyvi hírek

Keresztelés: Vezekényi Liza: szeptember 20. 11⁰⁰

Bakos Lilla Mária: szeptember 24. 16⁰⁰

Temetés: Varga István: Szt. Gellért templom, szeptember 25. 15 óra

Viccek

Kolozsváron János és Pista kocsmázni mennek. Futva közeleg feléjük egy ember:

– Legyenek szívesek, mondják meg, hol van az állomás! – kérdi románul. Mire János:

– Mi nem tudni.

Az úr továbbbszalad, Pista pedig megkérdi:

– Te János, miért nem mondtad meg, hogy hol van az állomás? Lekési az az ember a vonatot!

– Hagyd csak! Azt mondják, hogy már 2000 éve itt vannak, tudhatnák, hogy hol van az állomás!

A világ összes népe részt vesz egy versenyen. Mivel a románok utolsók lettek, elkezdenek sírni. Megkérdezik tőlük, hogy miért sírnak

– Mert a magyarok megelőzték! – mondják egyszerre.

A románok bejelentik, hogy felépítik a világ legnagyobb stadionját. A vállalkozáshoz minden ország segítségét kéri. A felajánlások sorban meg is érkeznek minden országtól, kivéve a magyarokat. Rettentő diplomatikusan felteszik a kérdést:

– Hát ti, magyarok, mit adtok?

– Miért, a telek nem volt elég?

Mi volt a rövidlátó turista utolsó mondata egy romániai erdőben tett túrán? „Mondja, maga mindig bundában szedi a málnát?”

HETI LEVÉL

Az Albertfalvi Plébánia heti kiadványa. Megjelenik vasárnaponként. Felelős kiadó: **Hollai Antal** plébános. Szerkesztő: **Erdős Attila** káplán. Max. 700 karakteres rövid cikkeket, beszámolókat közösségi eseményekről, közérdekű programajánlókat, vicceket, de véleményeket is várunk **minden pénteken 16:00 óráig** a hetilevel@albertfalviplebania.hu címen! HL online: <http://hetilevel.albertfalviplebania.hu>. **A kiadás költségeire, kérjük, dobjon a perselybe 10 Ft-ot!**
Plébánia: 1116 Budapest, Bükköny u. 3. ☎ 208-1279 ✉ iroda@albertfalviplebania.hu
Honlap: <http://albertfalviplebania.hu>